

Et tredje mindretal i udvalget (SF, RV og KD) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme imod de stillede ændringsforslag.

Det Radikale Venstres medlem af udvalget kan ikke støtte lovforslaget. Folkesundhed, grænsehandel, skattestop – forklaringerne på ønsket om at hæve afgiften på alkoholsodavand er mange.

Venstres ordfører forklarede under 1. behandling: »De 230 mio. kr., vi sænker øl og vin med, findes via en forhøjelse af cigaretafgifterne og en afgift på alkoholsodavand. Da vi sænkede afgifterne med ca. 4 kr. på en pakke cigaretter i 2003, gjorde vi klart, at vi ville forbeholde os ret til at hæve afgiften igen, så det fortsat kunne følge tysk niveau. Det er netop, hvad vi gør med det her forslag. Målet har aldrig været, at det skulle være billigere at ryge, men at undgå en alt for stor grænsehandel.

Det samme gør sig gældende for den resterende del af finansieringen, som findes ved at skabe større sammenhæng mellem afgiftsniveauer i Danmark og Tyskland på alkoholsodavand.« Finansieringen af afgiftsnedsettelse skal således delvist findes ved at hæve afgiften på alkoholsodavand.

Men i den skriftlige fremsættelse fremhæves det, at tillægsafgiften på alkoholsodavand gennemføres, fordi »der ønskes sendt et klart signal til de unge om at undgå et tidligt alkoholforbrug«. På grund af EU-regler skal tillægsafgiften øremærkes til et særligt formål, og 50 mio. kr. (af et samlet forventet provenu på 55 mio. kr. pr år.) øremærkes til »konkrete sundhedsfremmende projekter, herunder kampagner mod unges brug af alkohol«.

Tillægsafgiften kan således ikke finansiere nogen andre afgiftsnedsettelse af betydning.

Spørgsmålet er da, om tillægsafgiften kan have en hæmmende effekt på unges brug af alkoholsodavand.

Det er af Skatteministeriet vurderet, at salget reduceres med 6 mio. flasker. Eller rettere sagt, at den forventede stigning i salget vil reduceres med 6 mio. flasker. Men samtidig forventes det »at tillægsafgiften sammen med pantpligten vil fremskynde et avancefald på alkoholsodavand«.

Det betyder, at hvis producenterne – som forventet af Skatteministeriet - sænker avancen, f.eks. med hvad der svarer til tillægsafgiften, så er priserne stadig på et sådant niveau, at salget ikke falder med 6 mio. flasker. Skatteministeriet vurderer, at et fald i avancerne vil give et øget salg igen på 5 mio. flasker. Dermed er vi lige vidt.

Der vil da reelt være sket det, at producenterne har betalt 50 mio. kr. til konkrete sundhedsfremmende projekter. Samtidig er forbruget næppe bremsed og forbruget af øl er steget (på grund af faldet i ølafgift) med netto ca. 5 mio. liter. Dermed ligner forslaget bare en indirekte avancebeskatning med et postuleret sundhedsformål.

Det er derfor tvivlsomt, om forslaget øger sundheden, og om det kan finansiere afgiftslettelser. Der er slet, slet ikke sammenhæng i argumentationen for lovforslaget.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Siunmut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen. Der gøres opmærksom på, at et flertal eller et mindretal i udvalget ikke altid vil afspejle et flertal/mindretal ved afstemning i Folketingssalen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (V, DF og KF):

Til § 2

1) I nr. 15 ændres »stk. 2, 4. pkt., der bliver 5. pkt.« til: »stk. 2, 3. pkt., der bliver 4. pkt.«.

[Teknisk korrektion]

Til § 5

2) Nr. 2 affattes således:

»2. Som bilag til loven indsættes efter bilag 1: